

Nagyon tetszik nekem ez az új, többértelmű szó. Eredetileg a mobiltelefonok emberi közléseinek rögzítésére és tárolására vonatkozik, és a mobil-internet átjárhatóság révén az internet-kapcsolatok rögzítése, tárolása is belefér. Ma már az egész emberiség ellenőrizhető. Kimondhatatlan mennyiségű csevegés, gondolatközlés, szerelem és összeesküvés rögzítésével a „szervek” mindent tudnak. Gondolnak egyet és visszatekerik a szalagokat és felfedezik a politikailag nem korrekt pasit vagy a szeretőjét. Valahol léteznek bitang nagy számítógépek, amelyekben minden emberi közlést tárolnak és megfelelő hívószavakra előhívhatnak. Ez ugyanakkor azt jelenti, hogy miközben ezek a találmányok soha nem látott közlési szabadságot, elképzelhetetlen érintkezési felületeket nyújtanak az emberiségnek, egyszersmind ugyanennyire ellenőrzötté is teszik, és a világpolitika részévé teszik. Cellainformációk nélkül a NATO vezérkar meg se mozdul. Ma már a birkapásztor nincs egyedül a pusztában, mobiltelefonjával bármelyik tudós vitaműsorába bekapcsolódhat, láthatja is a világeseményeket, de vigyázzon, mert ha illegális birkapörköltre hívja meg hortobágyi vagy beduin barátait, rajtaveszthet. A nyáj tulajdonosa – rendszerint a Világbank – zofort megtudja, hogy nem a farkas rabolt el egy bárányt, hanem ő, a mobilos pásztor szemelte ki, csillapíthatatlan barátkozási, társalgási, netán közös birkapörkölt utáni lerészegedési igénye kielégítésére. Ez pedig veszélyes is lehet. Az ilyen pusztai összejöveteleken politikailag nem korrekt beszélgetés is kialakulhat, ebből pedig összeesküvés fejlődhet ki. Ezt a Világbank nem szereti.

A pásztor tehát már nem szabad ember, hanem cellalakó. Addig, amíg politikailag korrekten viselkedik a pusztában, addig, amíg politikailag korrekten sercint, lehetőleg kelet felé, nincs vele semmi baj. Abban a pillanatban azonban, amint fölöttes hatósága szemében valami gyanús dolgot mond, gondol, üzen, valamilyen rebellis tervet, vagy inkább csak rebellis sóhaját enged meg magának, a Technikai Fölöttes, a Minden Cellainformáció Vára, a korlátlan technika azonnal jelenti ezt a rossz irányú sercintést az ő fölöttesének, a Világbanknak. Ekkor megindul az elhárítás gépezete. Ha szükség van rá, összeül a Biztonsági Tanács. Kiadják az utasítást a központi számítógépnek, amely elkezd a birkapásztor felgöngyölítését. Meghatározzák a földrajzi helyzetét, feltérképezik a származását, politikai múltját, szexuális szokásait, elemzik csikóbőrös kulacsának tartalmát. Hajózhatóvá teszik a Hortobágyot, hogy repülőgépanyahajók

is felúszhassanak legalább a Kilenclyukú hídig.

De ez csak az első szakasz. Ekkor még mi, egyéb, nem pásztor és nem is sercintgető alakok, szabadon élünk celláinkban. A sajtó megírja, hogy rosszalljuk is egy kicsit a pásztor össze-vissza sercintgetéseit. A folyamat azonban már feltartóztathatatlan. Megszületik a nyilatkozat a pásztor felszabadításáról. Minden pásztort fel kell szabadítani, minden pusztába nyugati demokráciát kell bevezetni. Ez a Nyugat hivatása.

A cellainformációkat egy nagyhatalom erre illetékes szerve és egy törpeország erre illetékes Moszadja gyűjti. Nincs ugyan vége a történelemnek a liberális demokráciával, de majdnem és az mégiscsak tűrhetetlen, hogy az olajban gazdag beduinok, a mobilos beduinok és a facebookos beduinok a nyugati demokrácia előnyeinek híjával legyenek. Ez tűrhetetlen. Ezzel minden nép minden ombudsmanja is egyetért, nem beszélve a New York Times-ról. Az adatvédelmi ombudsmanok sem szólnak egy bűdös szót, noha a cellainformációk ilyen forma tárolását talán nehezményezhetnék.

Határozat születik: a pásztorok despota államát, államait, mind a hortobágyit, mind a kozák csernozjom környéket, mind pedig a beduinok fölöttit meg kell szüntetni. Beduiniában rendszerváltást kell előidézni. A feladatot a cellainformációt gyűjtő központ kapja meg. Észak-Afrika országaiban dominóelven működő forradalmakat kell előidézni, amelyek nyugati demokráciát akarnak a despota rendszerek helyébe, anélkül, hogy a legcsekélyebb fogalmuk volna a nyugati demokrácia mibenlétéről és a rájuk váró következményekről, ha a forradalom sikeres lesz. Netán.

Mert a Világbank, mint tudjuk, nem szeret kívülről beleavatkozni. Pláne fegyverrel. A Világbank csak a demokrácia védelmében, esetlegesen a terjesztésében érdekelt és csak azokat a despotákat távolítja el, akik útjában állnak a saját beduin népük demokráciaigényének és aprítják azt.

Rendszerváltást csakis a demokráciáért, mégpedig a nyugati, liberális New York Times demokráciáért fogatosítanak. Ha aztán egy-két állam ott a környéken destabilizálódik, hát Istenem, mindennek ára van.

Az ember soha nem volt ennyire kiszolgáltatott, mint a cellainformáció korában, azaz most. Az ember soha nem volt ennyire ellenőrizve. A globalizmus valamennyiünket egy cellába zárt, miközben akármibe belecsetteltünk és belénk is akárki beléncsettelt. Már régen nem a rendőrség, az ávó, a csendőrség ellenőriz bennünket, hanem a cellainformáció, amit nem tudjuk, ki kezel. A pusztá fia rab.

Mindezt az észak-afrikai háború, az úgynevezett Facebook forradalom juttatja eszembe. Ennél sötétebb, piszkosabb, kegyetlenebb és hazugabb háború aligha folyt még a földön. Először cellainformációk, célzott üzenetek és feltérképezett, elemzett kapcsolati háló, no meg természetesen sok élő ügynök, felbujtással megbízott elvegyülő, arabnak látszó zsidó segítségével egymás után fellázítják Észak- Afrika és az öböl országait, majd nekihergelik a tömeget évszázados, évezredes rendszerének, azoknak a vezetőknek, akik éppen úgy viselkedtek a hatalomban, mint akármelyik szultán, basa, fáraó elődjük a történelem során. A népek hozzászoktak arrafelé a szultán, a fáraó vagy a papi rend egyeduralmához. A régieknek másféle fegyvereik voltak, nekik meg nem volt mobiltelefonjuk, csak ez a különbség.

A selyemzsinór is kiment a divatból. Nincs is már igazi selyemzsinór, ki bajlódna vele. Van viszont sok fegyver, s ezeket ott szerzik be, ahova most tartozni akarnak: Kadhafiról is, Mubarakról is, no meg az utca emberéről is, aki nyugati szabadságot követel, egyaránt vannak cellainformációk. Kadhafiról egy kicsit több, Mubarakról is volt elég, azt most elkezdték törölni. Az egész államsorról, talán minden homokdűnéjéről is mindent tudnak. Minden biztonnyal azt, hogy melyik alatt van még földgáz, vagy olaj, feltáratlan. A tevék is számon vannak tartva, mind az egypupúak, mind a kétpupúak. A tevék be vannak poloskázva.

A forradalomnak, amely mint valami homok-cunami végigsöpör a sivatagokon, nincs valós célja, nincs vezérkara, nincs eszméje, a cellainformációs forradalom csak azért van, hogy legyen. Ha ugyanis volna nem a felbujtók és nem a Facebook által sugalmazott célja, eszméje, akkor a pénzhatalom leverné vagy megadná az utó-fáraóknak a segítséget, hogy leverjék. A Világbank ugyanis nem szereti a valódi forradalmakat, különösen a nemzeti tartásúakat nem. A csecsenekétől és az ingusokétól egyenesen irtózik, pedig ott a Kaukázus alatt sokat ártnak a Nagy Testvérnek, Moszkvának, aki barát is, ellenség is. De most más a cél. Most egy kusza, céltalan, szellemi üresjáratban ordító tömeg kell, amely valami nyugati demokráciát akar magának, valami szabadságot, amelynek útjában azok állnak, akiket a számítógép erre kijelölt. Most azokat kell elkergetni, akiket Izraelben és a CIA vezérkarában erre kipipáltak, akik most egyszerre nem kellene, noha eddig kellett. Kadhafi, a nagy bűnbak, szocializmusnak nevezte a rendszerét és az talán meg is felelt ennek, hiszen olyan kevés munkáért annyit nem kapott senki, mint a líbiai arab, muzulmán férfi alattvaló. A legtöbb munkát a vendégmunkások végezték. Az olajjövendelmet Kadhafi és fiai lefölozték, de vissza is osztottak belőle szépen a

népüknek, amely nemcsak azért tűrt, mert Kadhafi zsarnok volt és igen kemény kezű, hanem azért, mert így volt kényelmes. Eddig. A volt magyar típusú szocializmus minden kellékét, minden meghatározó jegyét nyújtotta Kadhafi az ő férfinépének, úgymint a kis bérért – kis munka vagy semmi munka, de sok járadékként törvényes potya. Sok rokkantnyugdíj, ingyen fogászati pipaszívás miatti fogkopásért. Csak a nevét nem találta meg az ezredes a rendszerének. Mi most szolgálunk vele: az ő rendszere háremszocializmus volt. Számolt azzal az arab nép, a most megtanult nevű városokban, hogy ha győznek és kitör a nyugati demokrácia, adót kell fizetni? Aligha.

De most jött a nyugati kínálat, a szomszédos Tunéziából majd Egyiptomból átcsapva és a városi arab vízpipázó észrevette, hogy neki nincs nyugati demokráciája. És azt is, hogy ez tűrhetetlen, ez így nem mehet tovább.

Az úgynevezett forradalmaknak egyik országban sem volt kiváltó okuk, nem volt egy hirtelen sérelem és nem volt ezeknek a forradalmaknak előszele. Sehol egy előzetes próbaforradalom, egy börtönlázadás, egy eszme az újságokban. Semmi. Egyszer csak minden előzmény nélkül kirobbant. És nem született értelmiségi vezérkar. Most sincs. A tömegnek fogalma sincs, mit kezd majd a szabadsággal, ha elkergették a helyi zsarnokot. Ki és hogyan szervezi meg az államot, a nyugati demokráciát? Ki fog dolgozni? Senkinek fogalma sincs, hogy mennyit dolgozik a nyugati munkás, a nyugati polgár a saját demokráciájáért és hogy milyen történelmi események, forradalmak, gondolatok, szenvedések és vér- és munkaáldozatok után alakult ki, ami kialakult. A nyugati demokrácia az évszázadok méhében született és már 1918 óta hanyatlik.

Nem, ennek a forradalomnak más céljai vannak. Az első már teljesült: az olaj ára az egekbe mászott fel. Ha most hirtelen vége lenne, de nem lesz, már így is sokat nyertek volna rajta az olajtársaságok és a bankok. De sokkal nagyobb, távolibb céljai vannak ennek a forradalomnak. A cél egész Észak-Afrikát és az öböl térségét káoszba taszítani. Az eddig viszonylag szilárd államokat gyenge nem-államokká tenni. A Facebookkal kényelmes izraeli territóriumná, demokrácia gyakorlótérre tenni, s rendszerváltással meggyengíteni.

Az Észak-Afrika-i térségben és az öböl más államaiban rendszerváltás kezdődött, mert Izrael rendszerváltást határozott el, hogy megszerezze a térség fölötti egyeduraltat, a már feltárt olajmezőket, a kikötőket és az egész térséget. Már nyilvánvaló, hogy nem-csak az olajár feltornászása a célja a háborúnak, amely olyan piszkos és kegyetlen, amilyen csak a művelt Nyugat háborúi tudnak lenni, hanem távolabbi, történelmi célja is van: megszerezni a térség fölötti korlátlan uralmat. Megszüntetni az ellenállásra képes, katonailag is számottevő államokat és egy demokratikus jelszavakkal szervezett káosz-államsort „fészbúkozni” a helyükbe.

Terjeszkedni. Privatizálni.

Nem ismerős?

Amikor elkezdődött, mindenki téli náthának hitte, amelynek hamar vége lesz. Jön a jó idő és újra mehetünk Egyiptomba olcsón lebarnulni. Az iraki háború is így indult, a Nyugat ezelőtti leghazugabb háborúja. És hány éve ennek? És vége van? Kadhafit lehet, hamar kinyírják, de ezzel nem lesz vége. Az államok felbomlasztása a háború befejezése után kezdődik, a rendszerváltásokkal. Amikor a rászédett, nyugati demokráciával torkig tömött tömeg szembesül azzal, amit úgy megkívántattak vele, az teljesen idegen tőle. Amikor el kell kezdeni dolgozni. Amikor beduin beduinak farkasa lesz, amikor feljelentgetik egymást, cellainformáció túlterhelést okozva. Amikor nem lesz, aki a volt fáraó helyett megszervezze a nyugati államot. Mert hát, ki szervezze meg?

A tisztelt tüntetők, akiktől majd szépen elveszik a fegyvert, amit amúgy sem tudnak kezelni, észre sem veszik, hogy új demokráciájukat, amelyért oly sok bombázó repülést hajtottak végre a NATO-kötelékek, ugyanazok az izraeli és CIA-ügynökök fogják megszervezni, akik a forradalmukat szervezték.

S közben a térség népe állandóan mozgásban lesz, tüntet, dugi fegyverével lő és felfedezi az új ellenségét, a muzulmán terroristát. Ekkor két út áll előtte: vagy maga is muzulmán terrorista lesz, szélsőséges és felforgató, vagy az „izraeli-európeér establisment” tagja lesz és mint beduin pásztor korában nagyot sercint a muzulmán terroristákra. Mert természetesen a muzulmán világban is megindul a szekularizáció. Az ateisták elidegenednek Allahtól. Ez a buli egyik fő célja. Ábránduljanak ki és ne higgyenek semmiben. Ez a rendszerváltás.

Közben persze a Muzulmán Testvériség és a Hamasz, meg a többi valóban megerősödik, ők felismerik a helyzetet és jogosnak tartják a terrort ellenségeik ellen, akik a testvéreiket rútul becsapták. De ettől az állam még gyengébb lesz és a rendet a Nyugatnak kell fenntartani. A Nyugat és az USA izraeli utasításra nagy összegeket kénytelen fordítani a terrorizmus letörésére. Nem lesz béke, mert a béke: halál és nem üzlet. Az ellenállás kiterjed, de nem kell félni, ez is benne van a forgatókönyvben. A régiót elborítja a terrorizmus, és Európának védekeznie kell. Sok ember fűbe vagy homokba harap. Nem számít. Mindenért fizetni kell és a játszmának vannak, mindig vannak vesztesei. Ugye, hallott itt már valaki a vesztesekről, a leszakadókról, a hátrányos helyzetűekről? Egész Észak-Afrika hátrányos helyzetű lesz. Nem marad egyetlen ép arab állama. A volt államok helyén zavaros demokráciák lesznek, és bitang

sok bevásárló- központ, pláza – esetleg ópiumbarlang. Kaszinók is épülnek.

Ez a terv, képzelem én, de tapasztalataim alapján. Másnak ez nem érdeke, csak Izraelnek. A történelem új módszere ez: rendszerváltást csinálni és ezzel hódítani. Izrael szomszédai államszervezet nélküli történelmüket veszített államok — gyűldék – lesznek. A kivitelezéshez most még megvan az erő. Holnap esetleg már nem. Az USA Obamástól elvégzi a katonai munkát, a franciák szégyenszemre hallgatnak és hagyják, hogy államvezetésük asszisztáljon ehhez a bulihoz, a németek nyilván megrendeléseket remélnek, az oroszok pedig a magas olajár előnyeit. Az egész fejlett világ bűnrészes. A háború végtelen sok szenvedéssel, halállal, pusztítással jár, népek alól rántják ki a történelmüket. És a nagy elodázhatatlan világválság mégiscsak elodázódik. Aki időt nyer, életet nyer.

Kadhafi iszonyatos alak. Tényleg? Persze, őkelme is csak olyan, amilyennek a sajtó megcsinálta. És mindegy, hogy milyen, mert nem ő szenved, hanem a népe. Az is, aki vele van, az is, aki ellene.

Egy vagy két évtized múlva lesz egy nagy bádoggváros-állam Izrael körül. A tákolmányországokat folyton segíyezni kell. No, de hát mire való a gazdag Európa, amely fél a bevándorlástól? A tákolmányhatalmak mindegyikének lesz valami saját diplomáciája, parlamentje, választásokat is fognak tartani, de az irányítás szilárdan ugyanannak a kisebbségnek a kezében lesz, amely arabnak mondja magát, de már szekularizált lesz. Vallástalan. Már nem nagyon lehet a müezzín hangjára csak úgy térdre borulni és Mekka felé fordulni, nem bizony. Már nyugati demokrácia lesz és legfeljebb öt gyereke lesz hat nőnek egy gazdag pasitól.

Rengeteg olajfinomító fog épülni, s valamennyi ismeretlen tulajdonosi háttérrel fog rendelkezni. A cellainformációnál csak a banktitok lesz szentebb. Amikor felkél a Hold, az arab kutyák vonítani fognak, s némely volt tüntetők meg az ifjúságukra fognak gondolni és nosztalgiát éreznek a Nagyvezír iránt.